

מסורת הש"ס

(א) ס"א ר' ערפון, (ב) ס"א
דרי שישלן, (ג) סוסה
כה. ע"ש דלימא דרי
עקיבא, (ד) ומספחה יומא
פ"ד ר"א, (ה) שמחת
אחא ויבין בנה משמח.
רש"א, (ו) ג"ר הערוך
קיסטא, (ז) ס"א ברברתא,
(ח) עירובין ד' ד' יומא לא.
מנינה לא, סוסה ו', (ט) דף
קד' קטנ': (י) ופ"י ר"א
(כ) נכפוש פ' שקלים.

תורה אור השלם

1. וישמרת בדרך אברהם
ובקר ובכרם וכל אשר
אמרוך וכל אשר
היה לך והאלהה אשר
בשגרתך ידברו עיך
שלימים
2. ודברת בשלימים
ואתלת שם ושמרת לפני
אלהיך: דברים טו
3. וכל שמרת בכל אשר
לדברתי לך שם
לדבר לכל בני ישראל:
תהלים קכ
4. ואיש כי תצא ממנו
בשבת ודע ודע כי
את כל בשור וטמא עד
עצמי:

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמרא אין שבתה אלא
בין פי ב"י א"ח סתם
תק"ט ודע"ש פ"ב
דבילה:

הגהות מהר"ב

א | וְהָיָה לָהֶם דָּוָה קְלִימָה
וְכִי יִרְאֶה אֶת־הַמַּלְאָכִים
וְכִי יִשָּׁא חֶלֶן בְּמַגִּנּוֹת
וְעֵרֶצֶת בְּלִשְׁתֵּי הַשָּׁמַיִם כִּי
לִשְׁקוֹ הָיָה לֹא נִמְאָל שֶׁ
כָּל־הַמַּגִּנּוֹת בְּאִתּוֹ הִפְרָק
וְיָעַד לְהַבְרִיחוֹ גַם יִפְלֹא קֶלֶח
רִחִים הַרְשָׁעִים מִמֶּסֶח חַיִּים
יָלַל בְּרוּחָה:

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מגזירין את הקערה
זמן מזה אוכלין מהר וזה
מערבי פסחים. כדי שיטע
קססא דמורייסא. מדה

ליות ואגוזין בערב פסח כדי שלא ישנו
שאלו אמרו עליו על רבי ^אעקיבא שהיה
חלק קליות ואגוזין לתינוקות בערב פסח כדי
ולא ישנו וישאלו תניא רבי אליעזר אומר
חומטין ^ב מצות כלילי פסחים בשביל תינוקות
שלא ישנו תניא ^אאמרו עליו על ר' עקיבא
ימיו לא אמר הגיע עת לעמוד בבמה"ד ^בחזן
וערבי פסחים ^אוערב יום הכפורים בע"פ
שביל תינוקות כדי שלא ישנו וערב יוה"כ
רבי שיאכלו את בניהם ת"ר ^בחייב אדם
ששמו בנו ובני ביתו כרגל שנא' ^אוישמחת
חגך כמה משמחת ביין רבי יהודה אומר
נשים בראוי להם ונשים בראוי להן אנשים
בראוי להם ביין ונשים במאי תני רב יוסף
בבבלי בבבלי צבעונין בארץ ישראל בבבלי
שתון מנהיגין תניא רבי יהודה בן בתירא
ומר בזמן שבית המקדש קיים אין שמחה
לא בבשר שנאמר ^אזכחת שלמים ואכלת
ם ושמחת לפני ה' אלהיך וכלבב שאין בית
מקדש קיים ^אאין שמחה אלא בשני שנאמר
ימשח לכב אנש אמר רבי יצחק ^אקסמא
מוריסא דהוה בציפורי היא הות כמין לוגא
מקדשא ובה משערין רביעית של פסח
מר רבי יוחנן תמנייתא קדמייתא דהוה
מבריא הות יתירה על דא ריבעא ובה
משערין רביעית של פסח א"ר חסדא רביעית
ול תורה אצבעים על אצבעים ברום אצבעים
חצי אצבע וחומש אצבע ^אבדתניא ירחץ
מים את כל בשרו ^אשלא יהא דבר חוצץ
ין בשרו למים ^אבמים כמי מקוה את כל
שרו מים שכל גופו עולה בהן וכמה הן
אמה

רבי אליעזר אומר חוטפין משמו אפילו לא אכל אלא פין מנהל פיתוק כדי שלא יגלוש שפירטת חוטפין יחלש למימר דלגבי גררר עובדא דר' עקיבא דחייס היתוף מן התינוקות אחר לררר למחר לעשות הסדר וזאת התינוקות ביום אחד ילה לאחר שהתקין ישים ררר: רל: **פסחא דמורייפא.** שמתלחין **ביעוש של פסח.** שמתלחין לררר ררררר: **פסחא דמורייפא.** הווס יררר על אררר היו מתלחין אותה ומערין הווס השררר מתוניחל בימית ירר של מיר הלכה אלה משי מתס דנפאק לרררר מיר דרררר דילף נכלי ררררר הר אררררר חרר אררר וחורמ אררר אררר כרר בררר בררר מרר: **פסחא דמורייפא.** מרלל כרר כרר כרר ארר כולו מרררר ברר:

קמ.

חז"ל מערבי פסחים. ה"ג רבינו שמואל ולא נהירא דאטו לא יוכלו
לישן בללא אביהם וטעם שזי שפירש שמה יעבדו עד שימחק
ההבה אם כן לא היו צריכין לעמוד ביום כי אם בלילה לכן נראה
דגרסא יליי פסחים והיו רגילין בבית המדרש יליי י"ט בדאמרינן

שלא בא בלילי י"ט ללית המדרס
לנחמך ממאור רבי יהודה בן בבא:
שנאמר ושמחת אתה וביתך.
יממה דהאי קורא גבי
ממעשר שני כתיב ב' ראה ולא מיימי
קורא דכתיב ב' ראה גבי רגל ושמחת
אתה ובין ובתך וי"ל דילין ממעשר
דכתיב ימיו כהדא: **בא"י** כבדי
ופשתי חמוצין. אבל בבבא לא
בזקאין לגבי דלחמך (תפנית טז):

במה שמעו בן, היינו חזק
הוא אצל חזק בן המקדש
אין שמעו אלא בשר:
וזהב שלמים ואכלת שם
ושמחת מינה דהא
קרא בשר עיזל חזק ולא מימי קרא
דשמחת חזק דדרשין מינה חמוגה
(דף טז.) לרבות כל מיני שמחת
לשמחה מתאן חזקו ישראל יולאין
חובתן בנדרים ונדבות ו"ל משום
דהכא דהיא חזק חזמת שלמים
ושמחת: **תמניתא** ר"ל רש"ס
דהיינו חומן ועוכלא ופ"ה גירסא
דבבא מוכר את הספיעה (גי' דף ט)
חזק לוג ורביעית הלוג חומן ועוכלא
וכל מדה ומדה פוחתה והולכת ואין
משמע שהיא יותר מרביעית:
בבית ש"ה הורה ארבעים

מבוא קשה על פירוש רבותיו של רבינו שלמה שפי" דרבינו בכל מקום היינו רוצים הקב"ה לפי זה התשובה הוא דרבינו הלוי שפי"ה דרם המקור ע"כ אכזביות השלך דרבינו ישרה נ"ד אכן מכל עשרים אחד יעלה אכזביות וחצי אכזביות וחומש וכו' מהם ברוכות אלה מ"כ וכו' בלוד

(ב) רביעית הנמצא השלך החולה ומן עמים יוסר חלק שנים עשר או תקה על חומשין והשלך העשירית ישאלו אלבעים וחתי וחומש אלבע או קה הרביעי ישאלו "ג אלבעות וחתי וטול

יצא שחזר בחלמוד שלנו יחד וכו'
 לחמוד שלנו מיירי במרוכבות וירושל'
 יום קובב לאזכרים על לאזכרים קובב
 לאזכרים עולות עולה לאזכרים על
 העיגול רביע ואזכרים על לאזכרים
 אחד מתשעה הקר ממנו רביע שחזר
 הנשאר

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

יבינו חנאל

[illegible]